दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक शहाण्णव

भविष्यवाणीचा तिहेरी अनुप्रयोग: शेवटच्या दिवसांसाठीच्या भविष्यवाणीच्या चौकटीचे उलगडणे

Jeff Pippenger
2024-02-29

विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीच्या संदेशाची चौकट म्हणजे पगानत्वाच्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्ता, ज्यांनंतर पापल सत्ता आली; आणि Future for America च्या भविष्यवाणीच्या संदेशाची चौकट म्हणजे पगानत्वाच्या तीन उजाड करणाऱ्या सत्ता, ज्यांनंतर पापल सत्ता, आणि त्यानंतर धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद येतो; परंतु शेवटी या सर्व सत्ता समकालीनरीत्या कार्यरत असतात. मिलर यांच्या भविष्यवाणीविषयक समजुतीची एक मुख्य भविष्यसूचक किल्ली अशी होती की दानिएलच्या पुस्तकातील “the daily” हे पगानत्वाचे प्रतीक होते, कारण त्याने त्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांतील संबंध प्रस्थापित केला, आणि तोच त्यांच्या भविष्यवाणीविषयक समजुतीची चौकट ठरला. Future for America च्या भविष्यवाणीविषयक समजुतीची एक मुख्य भविष्यसूचक किल्ली ही देखील अशीच आहे की दानिएलच्या पुस्तकातील “the daily” हे पगानत्वाचे प्रतीक आहे, कारण पगानत्वाच्या ऐतिहासिक परिपूर्तीने दानिएल अकरावा अध्याय, चाळीसावी आणि एकेचाळीसावी वचने, यांतील घटनाक्रम प्रस्थापित केला, आणि तोच Future for America च्या भविष्यवाणीविषयक समजुतीची चौकट ठरला.

नवीन प्रकाशाबाबत नेहमीच घडते तसे, सोव्हिएत युनियनच्या पतनावेळी १९८९ मध्ये उघड करण्यात आलेल्या सत्याच्या प्रगतीविरुद्ध अनेक विविध स्वरांनी युद्ध पुकारले. सत्याविरुद्ध उभारण्यात आलेल्या त्या प्रतिकारामुळे अपरिहार्यपणे त्या सत्याचे अधिक स्पष्ट आकलन निर्माण झाले. दानियेल अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांमध्ये आढळणाऱ्या सत्याविरुद्धच्या त्या प्रारंभीच्या वादविवादांमध्ये, बायबलमध्ये आढळणारे अनेक भविष्यवाणीविषयक नियम १९८९ मध्ये दानियेलाचे पुस्तक उघड करण्यात आले तेव्हा घडलेल्या ज्ञानवृद्धीस समर्थन देण्यासाठी अत्यावश्यक पुरावे म्हणून ओळखले गेले. सध्या आपण त्या नियमांपैकी एकाचा विचार करीत आहोत, ज्याला आपण “भविष्यवाणीचा त्रिगुण उपयोग” असे म्हणतो.

आपण सुरुवातीला अशा दोन त्रिगुणित अनुप्रयोगांकडे पाहिले की जे एका स्तरावर तीच रेषा आहेत, परंतु दुसऱ्या स्तरावर ते भिन्न आहेत. रोमची पहिली दोन प्रगटीकरणे (मूर्तिपूजक आणि पोपशाही), आधुनिक रोमचे तिसरे प्रगटीकरण स्थापन करतात. बाबेलची पहिली दोन प्रगटीकरणे (बाबेल आणि बाबिलोन), आधुनिक बाबिलोनचे तिसरे प्रगटीकरण स्थापन करतात. आधुनिक रोम हे प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील ते श्वापद आहे, ज्यावर आधुनिक बाबिलोन आरूढ आहे आणि ज्यावर ती राज्य करते. जसा एक गवई आणि त्याचा घोडा यांच्यात भेद असतो, तसाच त्यांच्यातही भेद आहे; परंतु ते एकमेकांशी आत्मिक व्यभिचारही करतात, म्हणून त्या स्तरावर ते एक आहेत. भविष्यवाणीचे आणखी दोन त्रिगुणित अनुप्रयोग आहेत, ज्यांच्यात याचप्रमाणे नाते आढळते.

एलीयाहाच्या पहिल्या दोन प्रकटीकरणांनी (एलीयाह आणि योहान बाप्तिस्ता) अंतिम दिवसांतील तिसऱ्या एलीयाहाची स्थापना होते. यासोबतच, कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणारे पहिले दोन संदेशवाहक (योहान बाप्तिस्ता आणि विल्यम मिलर) अंतिम दिवसांत कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणाऱ्या संदेशवाहकाची स्थापना करतात. भविष्यवाणीच्या या त्रिकालीन अनुप्रयोगांच्या दोन रेषांबाबत ओळखण्यासारखे तीन महत्त्वाचे मुद्दे आहेत.

पहिला मुद्दा असा आहे की भविष्यवाण्यांच्या तिहेरी अनुप्रयोगांच्या दोन रेषांचे प्रत्यक्ष ऐतिहासिक प्रतिनिधी मूलतः तेच ऐतिहासिक व्यक्ती आहेत; परंतु या दोन प्रतिरूपांतील त्यांचा उद्देश स्पष्टपणे भिन्न आहे. दुसरा मुद्दा असा आहे की भविष्यवाण्यांच्या या दोन निकटसंबंधित तिहेरी अनुप्रयोगांमधील भेद काय आहे, हे ओळखणे. तो भेद असा आहे की एलियाह शेवटच्या दिवसांतील बाह्य कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणारा दूत शेवटच्या दिवसांतील अंतर्गत कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

लक्षात घेण्याचा तिसरा मुद्दा असा आहे की, येशू, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, तिसऱ्या एलियाला, तसेच मार्ग सिद्ध करणाऱ्या तिसऱ्या संदेशवाहकाला, पहिला आणि शेवटचा एलिया संदेशवाहक, आणि कराराच्या संदेशवाहकासाठी मार्ग सिद्ध करणारा पहिला व शेवटचा संदेशवाहक या दोघांशी ओळखतो. पहिल्या देवदूताचा एलिया संदेशवाहक आणि तिसऱ्या देवदूताचा एलिया संदेशवाहक मिळून एलियाच्या तिसऱ्या परिपूर्तीस आकार देतात, आणि मार्ग सिद्ध करणारा संदेशवाहक हा पहिल्या व तिसऱ्या देवदूतांच्या दोन्ही चळवळींचा संदेशवाहक म्हणून दर्शविला आहे.

कर्मेल पर्वतावरील सामना यामध्ये एलियाह संदेष्टा शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकां आणि आधुनिक रोमच्या त्रिविध संघटने यांच्यात होणाऱ्या संघर्षाचे एक उदाहरण प्रस्तुत करतो.

कर्मेल पर्वत इस्राएलच्या उत्तरेकडील भागात, भूमध्य समुद्राच्या किनाऱ्याजवळ स्थित आहे. तो साधारणपणे वायव्येकडून आग्नेयेकडे पसरलेला असून सुमारे ३९ मैल (६३ किलोमीटर) पर्यंत विस्तारलेली एक ठळक पर्वतरांग तयार करतो. मेगिद्दोची दरी, जिला यिज्रेलची दरी असेही म्हटले जाते, ती कर्मेल पर्वताच्या आग्नेय दिशेला स्थित आहे. अंतराच्या दृष्टीने कर्मेल पर्वत आणि मेगिद्दोची दरी हे एकमेकांच्या तुलनेने जवळ आहेत. सरळ रेषेत (हवेतील अंतराने) त्यांच्यामधील अंतर अंदाजे २० ते २५ मैल (३२ ते ४० किलोमीटर) आहे. कर्मेल पर्वताच्या पश्चिमेस भूमध्य समुद्र आहे, आणि मेगिद्दोची दरी व यिज्रेलची दरी यांच्या पूर्वेस गालील समुद्र आहे, ज्यास तिबेरियास सरोवर किंवा किन्नेरेत सरोवर असेही म्हणतात.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात आर्मागेडोनची लढाई मेगिद्दोच्या दरीची ओळख करून देते; आणि प्रेरणेची अशी इच्छा नव्हती की भविष्यवाणीचे विद्यार्थी असे मानावेत की प्रकटीकरणाचे पुस्तक आपला संदेश अक्षरशः स्वरूपात ओळख करून देत आहे. म्हणून, जेव्हा त्याने आर्मागेडोन (मेगिद्दो) याची आर्मागेडोन म्हणून ओळख करून दिली, तेव्हा ही लढाई अंतिम संघर्षाचे एक आध्यात्मिक प्रतिनिधित्व आहे—ज्याकडे अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा जगाला नेतात—हे स्पष्ट करण्यासाठी त्याने “har” हा शब्द वापरला, ज्याचा अर्थ पर्वत असा होतो.

मेगिद्दोला आर्मागेद्दोन म्हणून ओळख देऊन, योहानाने हे निश्चित केले की त्याचा शब्दशः भौगोलिक स्थळ म्हणून अर्थ लावला जाऊ नये; कारण मेगिद्दो ही एक दरी आहे आणि तेथे पर्वत नाहीत. अगदी जवळच कार्मेल पर्वत आहे, जिथे एलियाचा अहाब व येजेबेलच्या संदेष्ट्यांशी सामना झाला; म्हणून मेगिद्दो आणि कार्मेल पर्वत हे दोन्ही आर्मागेद्दोनच्या अंतिम युद्धाची प्रतिमाने आहेत.

जर तुम्ही यरुशलेम, कर्मेल पर्वत, आणि मगिद्दोची दरी यांना जोडून एक त्रिकोण काढलात, तर त्या त्रिकोणाच्या आग्नेय कोपऱ्यात यरुशलेम स्थित होईल; वायव्येस कर्मेल पर्वत आणि ईशान्येस मगिद्दोची दरी असेल. जे क्षेत्र प्रतीकात्मकरीत्या अर्मागेदोनच्या युद्धाचे प्रतिनिधित्व करते, ते दोन समुद्रांनी सीमांकित आहे; आणि उत्तर दिशेचा राजा (आधुनिक बाबेलची वेश्या) त्या समुद्रांदरम्यान आणि गौरवशाली पवित्र पर्वताजवळ आपल्या अंतास येतो. आणि त्या वेळी मानवी परीक्षाकाळ समाप्त होतो.

> परंतु पूर्वेकडून व उत्तरेकडून येणाऱ्या वार्ता त्याला व्याकुळ करतील; म्हणून तो पुष्कळांना नष्ट करण्यासाठी आणि संपूर्णपणे नाहीसे करण्यासाठी मोठ्या क्रोधाने बाहेर पडेल. आणि तो आपल्या राजवाड्याचे मंडप समुद्रांच्या मध्ये त्या गौरवशाली पवित्र पर्वतावर उभारील; तरी तो आपल्या अंताला येईल, आणि त्याला कोणीही सहाय्य करणार नाही. आणि त्या वेळी मिखाएल उभा राहील, तो महान अधिपती, जो तुझ्या लोकांच्या संततीसाठी उभा असतो; आणि असा संकटाचा काळ येईल, जसा राष्ट्र निर्माण झाल्यापासून त्या वेळेपर्यंत कधीच झाला नव्हता; आणि त्या वेळी तुझे लोक सोडविले जातील, ज्याचे ज्याचे नाव पुस्तकात लिहिलेले आढळेल ते सर्व. दानिएल 11:44–12:1.

एलियाच्या त्रिविध अनुप्रयोगातून देवाच्या लोकांचा उत्तर दिशेच्या राजाशी होणारा बाह्य संघर्ष दर्शविला जातो; तोच ड्रॅगन, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रैक्यसंघटनेचा प्रमुख आहे, जी जगाला आर्मगेदोनकडे नेत असते. एलियाचे तीन शत्रू, ज्यांनी त्या त्रैक्यसंघटनेचे प्रतिरूप दर्शविले, ते असे होते: अहाब, जो उत्तरेकडील दहा जमातींचा राजा होता

आणि जो प्रकटीकरण सतरामधील त्या दहा राजांचे प्रतिनिधित्व करतो—जे बाबेलच्या वेश्येसोबत व्यभिचार करतात आणि “एक तास” यासाठी आपले राज्य त्या वेश्येला देण्यास सहमत होतात; तो “एक तास” म्हणजे रविवारच्या कायद्याच्या संकटाचा “तो काळ” होय. बाबेलची वेश्या ईजेबेलद्वारे प्रतिनिधित्व केली गेली होती, आणि ईजेबेलचे बालाचे संदेष्टे व अरण्यदेवतांचे याजक हे खोट्या संदेष्ट्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

रविवारी कायद्याचे संकट अमेरिकेतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारी कायद्याने सुरू होते आणि मिखाएल उभा राहतो तेव्हा समाप्त होते. जेव्हा तो रविवारी कायदा येईल, तेव्हा प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अठराव्या अध्यायातील दुसरा आवाज देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावतो. बाबेलमधून बाहेर पडण्याच्या त्या हाकेपासून कृपाकाल संपेपर्यंतचा कालखंड हा बाबेलच्या वेश्येच्या न्यायाचा कालखंड आहे. तोच तो काळ आहे ज्यामध्ये पवित्र आत्मा अमर्याद रीतीने ओतला जातो. तोच तो “तास” आहे, ज्यामध्ये दहा राजे, जी आता विस्मृतीत राहिलेली नाही अशी सोरची वेश्या, हिच्याबरोबर सह-राज्य करण्यास संमती देतात. तोच तो प्रकटीकरण अकरामधील महान “भूकंपाचा” “तास” आहे, जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजार ध्वजासारखे उंचावले जातात.

> आणि पृथ्वीवरील जे राजे तिच्याबरोबर व्यभिचार करून ऐषआरामात जगले होते, ते तिच्या जळण्याचा धूर पाहतील तेव्हा तिच्यासाठी रडतील व विलाप करतील; तिच्या यातनेच्या भयामुळे दूर उभे राहून म्हणतील, हाय, हाय, ते महान नगर बाबेल, ते पराक्रमी नगर! कारण एका तासात तुझा न्याय आला आहे. प्रकटीकरण 18:9, 10.

जसे योहानाने मगीद्दोला मगीद्दोचा पर्वत (“har”) असे संबोधून तो प्रत्यक्ष नव्हे तर आध्यात्मिक सत्य दर्शविण्यासाठी ओळख करून दिली, तसेच बाबेलच्या वेश्येचा आणि तूरचा न्याय “घडी”मध्ये, तसेच एका “दिवसा”त घडणारा म्हणून ओळख करून दिला आहे.

> म्हणून तिच्यावर एकाच दिवशी तिच्या पीडा येतील—मृत्यू, शोक आणि दुष्काळ; आणि ती अग्नीने पूर्णपणे जाळली जाईल; कारण तिचा न्याय करणारा प्रभु देव सामर्थ्यवान आहे. प्रकटीकरण 18:8.

२२ ऑक्टोबर १८४४ नंतर भविष्यवाणीतील काळाचा उपयोग पुढे भविष्यवाणीच्या अर्थाने केला जाणार नाही, आणि म्हणूनच पोपसत्तेच्या न्यायाचे प्रतिनिधित्व “एका तासात,” तसेच “एका दिवशी” घडणारे असे केले आहे. तिच्या न्यायाचा “तास” हा संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापासून कृपाकाल संपेपर्यंतचा भविष्यवाणीतील कालावधी आहे. शेवटच्या दिवसांतील एलियाचा विचार करताना हा कालावधी नोंदणे महत्त्वाचे आहे, कारण एलियाचा कर्मेल पर्वतावरील संघर्ष हा देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांच्या अंतर्गत परीक्षेनंतर येतो, आणि मंडळी व जग या दोघांच्या परीक्षेच्या कालावधींमध्ये समान भविष्यवाणीतील प्रारंभ आणि समाप्ती आहेत.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दोन आवाज दोन मंडळ्यांना दिलेल्या दोन वेगळ्या हाका दर्शवितात. पहिली मंडळी म्हणजे प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायातील एक लाख चव्वेचाळीस हजार, आणि ज्या दुसऱ्या मंडळीला हाक दिली जाते ती म्हणजे प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायातील महान लोकसमुदाय होय. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना दिलेली हाक पवित्र आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव मापाने होत असताना दिली जाते, आणि महान लोकसमुदायाला दिलेली हाक पवित्र आत्म्याचा वर्षाव अमापपणे होत असताना दिली जाते.

> “संदेष्टा म्हणतो, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून उतरून येताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठा अधिकार होता; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशमान झाली. आणि त्याने प्रचंड स्वराने मोठ्याने घोषणा केली, महान बाबेल पडली, पडली आहे, आणि ती भुतांच्या वासस्थानास झाली आहे’ (प्रकटीकरण 18:1, 2). हा तोच संदेश आहे जो दुसऱ्या देवदूताने दिला होता. बाबेल पडली आहे, ‘कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाचे पान सर्व राष्ट्रांना पाजले’ (प्रकटीकरण 14:8). तो द्राक्षारस काय आहे?—तिची खोटी शिकवण. तिने चौथ्या आज्ञेच्या शब्बाथाऐवजी जगाला खोटा शब्बाथ दिला आहे, आणि एदेनात सैतानाने हव्वेला प्रथम सांगितलेले असत्य—आत्म्याचे स्वाभाविक अमरत्व—पुन्हा सांगितले आहे. अशा प्रकारच्या अनेक संबंधित चुका तिने दूरदूरपर्यंत पसरविल्या आहेत, ‘मनुष्यांच्या आज्ञांना सिद्धान्त म्हणून शिकवीत आहे’ (मत्तय 15:9).”

> “येशूने आपली सार्वजनिक सेवा सुरू केली तेव्हा, त्याने मंदिराचे त्यावरील अपवित्र विटंबनेपासून शुद्धीकरण केले. त्याच्या सेवाकार्यातील शेवटच्या कृतींपैकी एक म्हणजे मंदिराचे दुसरे शुद्धीकरण होय. तसेच, जगाला इशारा देण्याच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन वेगळ्या हाका दिल्या जातात. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे, ‘बाबेल पडले आहे, पडले आहे, ते मोठे शहर; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजिले आहे’ (प्रकटीकरण 14:8). आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या मोठ्या घोषणेत स्वर्गातून एक आवाज ऐकू येतो, जो म्हणतो, ‘माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होऊ नका, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे आकाशापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण केली आहे’ (प्रकटीकरण 18:4, 5).” Selected Messages, book 2, 118.

प्रकटीकरण अध्याय अठरा यांच्या परिपूर्तीत तो पराक्रमी देवदूत खाली उतरून आला, जेव्हा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी इस्लामच्या “पूर्ववायू”च्या आगमनासह न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या गेल्या. त्यानंतर त्याने “मोठ्या सामर्थ्यवान आवाजाने” अशी घोषणा केली, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती सैतानांचे निवासस्थान झाली आहे.” आणि मग चौथ्या वचनात आणखी एक आवाज “स्वर्गातून असा म्हणताना ऐकू येतो, ‘माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर या.’” हे दोन आवाज “मंडळ्यांना दिलेल्या दोन वेगळ्या हाका” आहेत. शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या त्या दोन वेगळ्या मंडळ्यांची ओळख एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि मोठा समुदाय अशी केली जाते.

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांसाठीची परीक्षेची वेळ तिसऱ्या हायच्या इस्लामपासून आरंभ होते, ज्याची ओळख यशया “पूर्वेच्या वाऱ्याचा दिवस” अशी करून देतो. ती परीक्षेची वेळ संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याने आणि पशूच्या चिन्हाच्या अंमलबजावणीने समाप्त होते. तो पशू म्हणजे उत्तर दिशेच्या राजाचा बनावट प्रतिस्पर्धी, आधुनिक बाबेलचे मस्तक होय. दानियेल अध्याय सातमध्ये बाबेल हा सिंह आहे, आणि यहूदाहून आलेला अवज्ञाकारी संदेष्टा—जो लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमचे प्रतिनिधित्व करतो—तो त्या कालावधीत मरतो, जो इस्लामच्या “गाढवा”पासून (११ सप्टेंबर, २००१) आरंभ होतो आणि “सिंहाने” (आधुनिक बाबेल) समाप्त होतो.

लाओदिकेयी अॅडव्हेंटिझमच्या अवज्ञाकारी संदेष्ट्याच्या “कबरी” असे दर्शविलेल्या कालावधीत, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंडळीला स्वतंत्र आवाहन केले जात असताना उत्तरवृष्टी मोजून देण्यात येते. जेव्हा तो कालावधी समाप्त होतो, तेव्हा “महाभूकंपाच्या” “तासा”ला—जो अमेरिकेतील रविवार कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो—प्रकटीकरण अठराच्या दुसऱ्या आवाजाचा कालावधी पशूच्या खूणेच्या अंमलबजावणीसह येतो; आणि तीच खूण म्हणजे उत्तर दिशेच्या राजाची खूण होय. त्याच वेळी तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम धर्मत्यागी जगावर क्रमशः वाढत जाणारा न्याय आणण्यासाठी वापरला जातो. “महासमुदायाच्या” मंडळीला केलेल्या त्या दुसऱ्या स्वतंत्र आवाहनादरम्यान एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या “ध्वजाने” घोषित केलेला संदेश “उत्तर दिशेच्या राजाची” “खूण” ओळखून दाखवितो, तसेच “पूर्वेकडील पुत्र” असे दर्शविलेल्या तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामची भूमिका देखील प्रकट करतो.

दानियेल अध्याय अकराच्या चव्वेचाळीसाव्या वचनातील पोपसत्तेला संतप्त करणारा संदेश, आणि अंतिम पोपीय रक्तस्नानास आरंभ करणारा संदेश, “पूर्वेकडून आलेल्या वार्ता” (इस्लाम) आणि “उत्तरेकडून” (पशूची खूण) असा दर्शविला आहे. त्या काळात, जसे मागील काळात झाले तसे, “पूर्वेच्या वाऱ्या”चा इस्लाम प्रारंभीचा काळ आरंभ करण्यासाठी संयुक्त राज्यांवर न्याय आणतो; आणि तो काळ तेव्हा समाप्त होतो जेव्हा उत्तरेचा राजा “समुद्रांच्या दरम्यान आणि गौरवशाली पवित्र पर्वताजवळ,” मेगिद्दोच्या दरीत आणि कर्मेल पर्वतावर, आपल्या अंतास येतो.

आधुनिक बाबेलसाठीचा न्यायाचा कालखंड, जो तिच्या मृत्युशय्येचे (कबर) प्रतिनिधित्व करतो, तो पूर्वेच्या प्रतीकाने आरंभ होतो आणि उत्तरेच्या प्रतीकाने समाप्त होतो; जसे अवज्ञाकारी लाओदिकीया संदेष्ट्याची मृत्युशय्या कळसियांस दिलेल्या पहिल्या स्पष्ट हाकेवर समाप्त झाली. बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्याला आणि यहूदाच्या अवज्ञाकारी संदेष्ट्याला ज्या कबरीत (मृत्युशय्येत) पुरले गेले आहे, ती “गाढव” आणि “सिंह” यांच्या मध्ये दर्शविली आहे.

एलियाह देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यांचा सामना आहाब, येजेबेल आणि येजेबेलच्या संदेष्ट्यांनी दर्शविलेल्या त्रिगुणी शत्रूशी झाला. येजेबेल ही थुआतीरा या चौथ्या मंडळीतील पापल सत्तेचे प्रतीक आहे, आणि कर्मेलवरील तिचे संदेष्टे बालाचे संदेष्टे व वनातील याजक यांच्या द्वारे दर्शविले गेले. बाल हा पुरुष देवतेचे प्रतिनिधित्व करतो आणि वनातील याजकांनी स्त्री देवता अश्तारोथचे प्रतिनिधित्व केले; अशा प्रकारे येजेबेलचे खोटे संदेष्टे पुरुष आणि स्त्री अशा दोघांचाही समावेश करीत होते, जे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात पशूच्या प्रतिमेद्वारे दर्शविलेल्या चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात.

संयुक्त संस्थानेच प्रथम संयुक्त संस्थानांत आणि त्यानंतर जगात पशूची प्रतिमा उभी करते, आणि तीनपदरी संघटनेचा खोटा संदेष्टा देखील संयुक्त संस्थानेच आहे. दहा वंशांचा राजा अहाब हा प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजांचे प्रतिनिधित्व करतो, म्हणजे तो अजगर होय, आणि येजाबेल ही पशू आहे. एलियाहचा आधुनिक बाबेलच्या तीनपदरी संघटनेशी कर्मेल पर्वतावर सामना झाला होता, जिथे बाबेलची वेश्या कोणाचीही मदत न मिळता आपल्या अंतास येते. एलियाहचा त्रिविध अनुप्रयोग देवाच्या अखेरच्या दिवसांतील लोकांविरुद्ध आणण्यात येणाऱ्या बाह्य संघर्षाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि एलियाह त्या संदेष्ट्याचे प्रतिनिधित्व करतो जो त्या तीन शक्तींशी थेट सामना करीत आहे.

एलियाच्या कथेमधील एक महत्त्वाचा घटक म्हणजे “पाऊस”; तो त्या सामना-इतिहासात ओतला जाणाऱ्या उत्तरवर्षावाचे प्रतीक आहे. कर्मेल पर्वतावरील त्या सामन्यापूर्वी एलियाने स्पष्टपणे घोषित केले होते की, त्याच्या शब्दावाचून पाऊस पडणार नाही. येझेबेलच्या न्यायाच्या “तासाकडे” नेणारा कालखंड हा मंडळ्यांना देण्यात आलेल्या पहिल्या विशिष्ट “स्वरा”ने दर्शविलेला कालखंड आहे. तो “स्वर” 11 सप्टेंबर 2001 रोजी आला, आणि त्या कालखंडात “पाऊस” केवळ “मोजला” गेला; तसेच त्या कालखंडात हबक्कूकच्या वादाशी संबंधित उत्तरवर्षावाचे दोन परस्परविरोधी संदेश अस्तित्वात होते. त्यांपैकी एक तम्मूजासाठी विलाप करण्याचा बनावट संदेश होता, जो “शांती व सुरक्षितता” या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करीत होता; आणि दुसरा इस्लामच्या तिसऱ्या धिक्काराचा खरा संदेश होता.

खऱ्या “उत्तरकालीन पावसाच्या” संदेशाचा पाया तिसऱ्या आपत्तीतील इस्लामच्या भूमिकेवर आधारित होता. तो संदेश एका उगमस्थानातून उत्पन्न झाला (जे Future for America होते), आणि इतिहासाने खऱ्या संदेशाची वैधता पुष्टी करेपर्यंत, तसेच अशा काळात “शांती आणि सुरक्षितता” या संदेशाचे मूर्खपणाही सिद्ध करेपर्यंत, त्या दोन संदेशांनी सर्वोच्चत्वासाठी परस्पर संघर्ष केला.

> “दानिएल आणि योहान यांच्या भविष्यवाण्या समजून घेतल्या जाणे आवश्यक आहे. त्या एकमेकींचा अर्थ स्पष्ट करतात. त्या जगाला अशा सत्यांचा उलगडा करतात, जे प्रत्येकाने समजून घेतले पाहिजेत. या भविष्यवाण्या जगात साक्ष म्हणून ठराव्यात. या शेवटच्या दिवसांत त्यांच्या पूर्णतेद्वारे त्या स्वतःच आपला अर्थ स्पष्ट करतील.” Kress Collection, 105.

एलियाच्या तिहेरी अनुप्रयोगातील एलियाचे पहिले परिपूर्तीकरण, येशूने ज्याची ओळख योहान बाप्तिस्ता अशी करून दिली त्या दुसऱ्या एलियाद्वारे पुष्टी केली जाते. हे दोन्ही साक्षीदार मिळून तिसरा एलिया प्रस्थापित करतात.

> आणि ते निघून गेल्यावर, येशू योहानाविषयी लोकसमुदायास म्हणू लागला, तुम्ही अरण्यात काय पाहावयास गेला होता? वाऱ्याने हेलकावला जाणारा नरकट? पण तुम्ही काय पाहावयास गेला होता? मऊ वस्त्रे परिधान केलेला मनुष्य? पाहा, जे मऊ वस्त्रे परिधान करतात ते राजवाड्यांत असतात. पण तुम्ही काय पाहावयास गेला होता? संदेष्टा? होय, मी तुम्हांला सांगतो, आणि संदेष्ट्याहूनही अधिक. कारण हा तोच आहे, ज्याच्याविषयी लिहिले आहे, ‘पाहा, मी तुझ्या पुढे माझा दूत पाठवितो; तो तुझ्यासमोर तुझा मार्ग सिद्ध करील.’ मी तुम्हांला खरे सांगतो, स्त्रियांच्या उदरी जन्मलेल्यांमध्ये बाप्तिस्मा देणारा योहान याच्याहून मोठा कोणी उठला नाही; तरीही स्वर्गाच्या राज्यात जो सर्वांत लहान आहे तो त्याच्याहून मोठा आहे. आणि बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाच्या दिवसांपासून आतापर्यंत स्वर्गाचे राज्य हिंसाचार सहन करीत आहे, आणि हिंसक लोक ते बळकावून घेतात. कारण सर्व संदेष्टे

आणि नियमशास्त्र यांनी योहानापर्यंत भविष्यकथन केले. आणि तुम्ही ते स्वीकारण्यास तयार असाल, तर येणार होता तो एलियाच हाच आहे. ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत, त्याने ऐकावे. मत्तय 11:7–15.

हा अभ्यास आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

> “आज, एलियाह आणि योहान बाप्तिस्त यांच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने, देवाच्या नियुक्तीचे संदेशवाहक परीक्षेच्या समाप्तीच्या अंतिम क्षणांशी आणि ख्रिस्त येशूच्या राजाधिराज व प्रभूंचा प्रभू म्हणून प्रकट होण्याशी संबंधित लवकरच घडणाऱ्या गंभीर घटनांकडे न्यायासाठी उभ्या असलेल्या जगाचे लक्ष वेधत आहेत. लवकरच प्रत्येक मनुष्याचा देहात केलेल्या कर्मांबद्दल न्याय होणार आहे. देवाच्या न्यायाची वेळ आली आहे, आणि पृथ्वीवरील त्याच्या मंडळीच्या सदस्यांवर, जणू काही जे अनंत विनाशाच्या अगदी काठावर उभे आहेत अशांना इशारा देण्याची गंभीर जबाबदारी आहे. संपूर्ण जगातील प्रत्येक मनुष्याला जो लक्ष देईल, महान संघर्षात दांवावर लागलेली तत्त्वे, म्हणजे ज्या तत्त्वांवर सर्व मानवजातीचे भविष्य अवलंबून आहे, ती स्पष्टपणे सांगितली गेली पाहिजेत.”
>
> “मानवपुत्रांच्या परिवीक्षेच्या या अंतिम क्षणांत, जेव्हा प्रत्येक आत्म्याचे भवितव्य लवकरच सदासर्वकाळासाठी निश्चित होणार आहे, तेव्हा स्वर्ग व पृथ्वीचा प्रभु आपल्या मंडळीने पूर्वी कधी नव्हे इतक्या जागरूकतेने कृतीस प्रवृत्त व्हावे, अशी अपेक्षा करीत आहे. जे मौल्यवान सत्याच्या ज्ञानाद्वारे ख्रिस्तामध्ये स्वतंत्र करण्यात आले आहेत, त्यांना प्रभु येशू आपले निवडलेले मानतो, पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरील इतर सर्व लोकांपेक्षा विशेष कृपापात्र समजतो; आणि ज्याने त्यांना अंधारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलाविले, त्याची स्तुती ते प्रकट करावी, अशी तो त्यांच्याकडून अपेक्षा करीत आहे. जी आशीर्वादे इतक्या उदारपणे प्रदान करण्यात आली आहेत, ती इतरांपर्यंत पोहोचविली जावीत. तारणाची सुवार्ता प्रत्येक राष्ट्र, कुळ, भाषा आणि लोक यांच्यापर्यंत पोहोचली पाहिजे.”
>
> “प्राचीन संदेष्ट्यांच्या दृष्टान्तांमध्ये तेजोमय प्रभू आपल्या द्वितीय आगमनापूर्वी येणाऱ्या अंधकार आणि अविश्वासाच्या दिवसांत आपल्या मंडळीवर विशेष प्रकाश उधळीत आहे, असे दर्शविण्यात आले होते. नीतिमत्त्वाचा सूर्य म्हणून तो आपल्या मंडळीवर ‘आपल्या पंखांत आरोग्य घेऊन’ उगवणार होता. मलाखी 4:2. आणि प्रत्येक खऱ्या शिष्यापासून जीवन, धैर्य, सहाय्यभाव आणि खरे आरोग्य यांचा प्रभाव प्रसृत होणार होता.”
>
> “ख्रिस्ताचे आगमन या पृथ्वीच्या इतिहासातील अत्यंत अंधःकारमय काळात होईल. नोहाच्या व लोटाच्या दिवसांनी मनुष्यपुत्राच्या आगमनाच्या अगदी आधी जगाची जी अवस्था असेल, तिचे चित्र उभे केले आहे. या काळाकडे निर्देश करत पवित्र शास्त्रे जाहीर करतात की सैतान सर्व प्रकारच्या सामर्थ्याने आणि ‘अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह’ कार्य करील.” २ थेस्सलनीकाकरांस २:९, १०. “त्याचे कार्य या अखेरच्या दिवसांत झपाट्याने वाढत चाललेल्या अंधःकाराद्वारे, असंख्य भ्रम, पाखंडे आणि मोहभ्रम यांद्वारे स्पष्टपणे प्रकट होत आहे. सैतान केवळ जगाला कैदेत नेत आहे असे नाही, तर त्याच्या फसवणुका आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या नावाचा अंगीकार करणाऱ्या मंडळ्यांमध्येही खमीराप्रमाणे पसरत आहेत. महान धर्मत्याग मध्यरात्रीसारख्या गडद अंधःकारात विकसित होईल. देवाच्या लोकांसाठी तो परीक्षा, रडणे आणि सत्याच्या खातिर छळ सहन करण्याची रात्र ठरेल. परंतु त्या अंधःकारमय रात्रीतून देवाचा प्रकाश प्रकट होईल.” प्रॉफेट्स अँड किंग्स, ७१६, ७१७.